

آقای جنکینز، با دیدن بهبود کیفیت در رنگها، مشکلات اصلی استفاده از رنگ را در نشریات، نادیده می‌گیرد. اولین تجربه مستقیم او در کار رنگی در The Times، بخش Saturday Review بود، که در آن گروه برنامه‌ریز به سرپرستی میشل هوی، از روی عمد شدت به رنگ سازی پرداختند سایر مجلات از فضاهای رنگی و سفید برای تاثیر بهتر استفاده کردند، اما آقای جنکینز بر این عقیده بود که «در چاپ خبری، فضای سفید مثل فضای خاکستری است. بنابراین می‌خواستم آن را رنگی کنم.» بعد از این اقدام، فروش بخش Review روزنامه بالا رفته است. مرحله سخت‌تر بعدی عبارت خواهد بود از رنگی سازی خود روزنامه. جنکینز می‌گوید: «این برای خوانندگان، یک شوک خواهد بود. اما شوکی که خیلی سریع بر آن غلبه خواهند کرد.» یکی دیگر از حوزمهایی که رنگی شدن آن به بهتر شدن نشریه کمک می‌کند، گرافیکهای خبری است. در اوایل اوت، نقشه متروی لندن به صورت سیاه و سفید چاپ شد، اما تصویر رنگی آن به مراتب زیباتر و بهتر بود. همین طور، طرحهای مربوط به جنگ خلیج با استفاده درست از رنگ، بی‌اندازه بهتر شده‌اند. تا وقتی که رقبای آقای جنکینز دو دستی به سیاه و سفید چسبیده‌اند، او فرصت دارد تا درباره چگونگی

استفاده صحیح و خوب از رنگ ببیند. گرچه آقای جنکینز تصریح کرده است که رنگی سازی روزنامه‌ها ممکن است موجب شوک خوانندگان شود، اما این شوک ممکن است ناشران را نیز تکان بدهد. آقای بمبریج معتقد است که «این کار برای نسل قدیمتر روزنامه‌نگاران نیز یک شوک خواهد بود، ولی نه برای نسل جوانتر روزنامه‌نگاران، اینها به رنگ عشق می‌ورزند».

آنچه که هیچکس به یقین نمی‌داند، و خیلیها بدان مشکوکند، این است که آیا رنگ به تنهایی موجب فروش روزنامه می‌شود. یک روزنامه «به درد نخور» حتی اگر رنگی هم بشود، باز «به درد نخور» است. گاس فیشر، مدیر عامل NI می‌گوید: «هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد رنگ موجب فروش بیشتر روزنامه می‌شود.» او همچنین خاطر نشان می‌سازد که وقتی یک روزنامه رنگی شود، هیچ دلیلی برای افزایش تیراژ آن وجود ندارد. با این حساب، چرا NI برای نشریات رنگی جدید ۷۰۰ میلیون پوند صرف می‌کند؟ زیرا رنگ یک مزیت نیست، یک ضرورت است. وقتی که دیگران آن را دارند، شما نمی‌توانید از آن بی‌بهره باشید. جذب آگهیهای رنگی، بهترین آرزوی صنعت رنگی سازی است.

رنگی سازی روزنامه‌ها در حال گسترش است.

رنگی سازی روزنامه‌ها اما مدد رسان است

از رسوایی «شاه ویزیتون» (۱) پنج سال می‌گذرد و تولید رنگی به سرعت پیشرفت کرده است، اما میشل کسروزیر، ادیتور و طراح روزنامه Independent، معتقد است که «رنگ» ذهن خواننده را مشغول می‌کند و می‌تواند او را از هدف واقعی روزنامه - یعنی از محتوای آن - دور کند.

اما آیا ادیتورهای تصویری هم با پیشرفتهایی که در تولید رنگی و گشایش قسمت رسانه پیش آمده است، مخالفند؟ چارلز گارساید، ادیتور تصویری Times می‌گوید: «خیر، اما باید مراقب دامهای پرت راه بود. رنگ می‌تواند به شکلی کاملاً دراماتیک، توجه به روزنامه را تغییر دهد. رنگ، هم می‌تواند شگفت انگیز باشد و هم گنج کننده. مثال معروف از این نوع، اقدام Today برای تصویر رنگی ملکه انگلیس است، که بی‌فایده بود.» آقای گارساید قبلاً تجربه استفاده از رنگ را داشته است. او قبل از کار در Times، ادیتور Sunday Express بود و همان زمان اولین صفحه رنگی روزنامه مزبور چاپ شد.

او با نظر مدافعان استفاده از تنها یک رنگ در روزنامه، مبنی بر اینکه استفاده از رنگهای زیاد می‌تواند عکسهای خبری را «بی ارزش» کند مخالف بود. مثلاً مخالفین رنگ از تصاویر رنگی مربوط به سقوط قطار انتقاد می‌کردند و معتقد بودند که صفحه‌های واضح و روشن، بیشتر حالت یک پیک نیک دارند، نه یک تراژدی. از نظر آنها، فقط با عکس سیاه و سفید می‌توان واقعیت خشن و ناراحت کننده سقوط یک قطار یا شورش خیابانی را به تصویر کشید.

آقای گارساید می‌گوید: «من با این نظر مخالفم. شما

به تصویر انفجار شاتل فضایی در صفحه اول USA Today بنگرید. تمام جزئیات واقعه با کیفیتی بالا در صفحه اول به طور تمام رنگی چاپ شده است. هیچ عکس سیاه و سفیدی نمی‌تواند چنین تاثیری داشته باشد. تصاویر رنگی در جاهای دیگر مثل ورزش نیز کارایی بالایی دارند. بسیاری از عکسهای غیر رنگی حوادث ورزشی، بی‌معنا هستند و چیزی نشان نمی‌دهند.

رون مرگان نیز یکی از موافقان نظر گارساید است. او در سالهای تلخ ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ با روزنامه Today به عنوان ادیتور تصویری همکاری می‌کرد و امروز نیز متخصص تصویرهای رنگی در روزنامه‌های است که شکستهایش را با موفقیت جبران کرده است. او می‌گوید: «هر چه باشد، ما امروزه یاد گرفتیم که چگونه رنگ را به کار ببریم. رنگ این روزها کمتر زرق و برق دارد. مثلاً حروف رنگی را دیگر نمی‌بینید، زیرا تاثیر خوبی ندارند».

گفته می‌شود که بی‌تردید وسایل عکاسی در حال رنگ زدن هستند. مرگان نیز با این نظر موافق است و می‌گوید «این وسایل رو به نابودیند». همگام با توسعه تکنولوژی، تکنولوژی عکاسی قدیم جای خود را به دوربینهای ویدیویی خواهد داد که تصویرها را بر روی دیسکهای نازک کامپیوتر ثبت می‌کنند و در موقع نیاز یک مسز عکس الکترونیکی این تصویرها را «می‌خواند» و روی صفحه نشان می‌دهد. به نظر مرگان، «تکنولوژی کامپیوتری، دوران کودکی خود را می‌گذرانند، و ویدیو نیز متعلق به آینده است. شاید در پنج سال آینده فیلم منسوخ شود».

ما یک هویت
ادیتور Journalists' Week
ترجمه: لاسم طلوع

- 1- Associate Editor.
- 2- Assistant Editor.
- 3- Deputy Editor.

پانوشها:
۱) ادی شاه، مسئول نشریه Today در انگلیس بود که دچار مشکلاتی در رنگی سازی نشریات شد و کارهای او به کتابه شاه ویزیتون نامیده می‌شود.